

land og vistnok ogsaa paa andre sjællandske Jærnbaner — men derom tør jeg ikke sige noget bestemt, da jeg ikke har megen personlig Erfaring derom — altsaa Trafikken paa Banen mellem København og Korsør bliver ringere og ringere Aar for Aar, saaledes at der nu køres baade dyrere og langsommere end i det sjællandske Jærnbanelstabs Tid. Dog, det gælder kun for den sjællandske Trafik. Den gennemgaaende Trafik er bleven forbedret, og det er jo i sin Orden, at den maa holde Skridt med Tiden, men jeg tror ikke, det vil findes billigt, at den gennemgaaende Trafiks Forbedring skal føre til, at den Del af Banens Drift, som angaar den sjællandske Trafik, ikke skal have nogen Fremgang, men blive staaende paa et antikveret Standpunkt. Det er Tilfældet, at man bruger længere og længere Tid om at køre den Vej, og hvad der særlig maa fremhæves er, at Køretiderne aldeles ikke overholdes. I alt Fald skal jeg tillade mig at fremhæve, at det Tog, som kommer her til København lidt over halvtolv, altid kommer ikke saa lidt for sent, hvilket medfører ikke blot Tidsspille, men ogsaa i mange Tilfælde en betydelig Udgift for de rejsende, idet de f. Eks. maa benytte Droster og ikke kunne komme ind paa Restaurationer osv., naar de komme efter Kl. 12 til København. Man ved jo, hvad Slaget 12 har at betyde i København som den Tid, hvor alt lukkes og slukkes i denne Stad. Det er altsaa ikke uden Betydning, at Tiden overholdes. Den højtærede Minister bemærkede, at det maatte man finde sig i, det kunde der ikke gøres noget imod, men det bør dog ikke betragtes som en ligegyldig Sag, om Jærnbanen holder sine Tider, naar der ikke indtræder aldeles ekstraordinære Hindringer. Om disse taler jeg ikke, men det hører til det ordinære, at Tiderne ikke holdes, og jeg tror virkelig ikke, at det kan have nogen Bælskelighed for Regeringen at udvirke dette. I det sjællandske Jærnbanelstabs Tider var der en Bestemmelse om, at Togsførerne, naar de sparede Kul, skulde have Præmie. Jeg ved ikke, om denne Bestemmelse er gældende endnu; men hvad enten den gælder eller ikke, burde dog Regeringen vise samme Strengthed nu, som det sjællandske Jærnbanelstabs viste, idet det sjællandske Jærnbanelstabs sandelig fordrede af sine Togsførere, at de ankom til rette Tid, naar der ikke var aldeles ekstraordinære Hindringer til Stede. Det holdt det sjællandske Jærnbanelstabs meget omhyggelig over, og der var sjældent Grund til at klage derover.

Naar der var Grund til Klage, saa skred det sjællandske Jærnbanelstabs ind mod sine Togsførere, men det gør Regeringen ikke, den overlader det hele til Togsføreren. Maaften ærede Regering er lige saa glad og erkendelig mod Togsførerne, naar de spare Kul ved at køre langsomt; men det viser ikke den Strengthed, som i Publikum's Interesse er fornøden for at hævde over for Togsførerne, at Tiden overholdes. Det er ikke blot de omtalte Tog til København, dette gælder om, men komme vi ud til de sjællandske Købstæder, vil man finde den samme Klage, at det er aldeles ekstraordinært, at et Tog kommer til rette Tid, naar det da ikke er et Iltog. Denne Unøjagtighed ved Togenes Befordring paa Sjælland vil blive i højere Grad følelig, naar nu en ny Bane skal knyttes til Sydvestbanen, nemlig Slagelse—Næstved-Banen, thi ifølge den foreslaaede Togplan, som det er Udvalget meddelt, og som i det væsentlige findes aftrykt i Jærnbanelstabs Forhandlinger, knytter denne Bane sig i det hele taget til de lokale Tog og ikke til Iltogene med Undtagelse af et enkelt Tog. Jeg tror, at man gør Uret mod den Egn mellem Slagelse og Næstved, som nu faar Jærnbane, ved at afstære den fra at benytte Iltogene, og i det hele taget vilde man ved at lade Iltogene standse ved det ny Knudepunkt paa de sjællandske Jærnbaner, som Slagelse allerede nu danner og vil komme til at danne i endnu højere Grad, naar Slagelse—Børslev-Banen kommer, kunne tilvejebringe langt gunstigere Fartplaner for Egnene baade syd paa og i Fremtiden ogsaa nord paa fra Slagelse, end man kan ved at knytte dem til de langsomme og til Dels uheldig lagte sjællandske Lokaltog. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, hvor forskellig Regeringen har behandlet Iltogene paa Vestbanen og Iltogene paa Sydbanen. Iltogene paa Sydbanen lader man standse ved Røge, ved Næstved, ved Bordingborg og ved Nykøbing. Iltogene paa Vestbanen lader man kun standse ved Roskilde, hvilket man naturligvis er nødt til at gøre, fordi Roskilde er det vigtigste Knudepunkt i Danmark næst efter Fredericia, men ikke ved nogen af de øvrige Købstæder, og man vil nu ikke en Gang lade dem standse ved Slagelse, efter at Slagelse er blevet et Knudepunkt. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han vil paalægge sine Jærnbaneembedsmænd, af hvilke han synes at være mere afhængig end de af ham, at gøre Udtaft til en Fartplan for Slagelse—Næstved-Banen, som slutter sig til Iltogene, og saa lade Iltogene paa den sjællandske Bane